

Đây là lời khuyên liên quan đến việc bắt giữ Luật sư Lê Công Địch.

Không rõ bạn Lê Công Địch có nằm trong danh sách những người ký tên vào Kiến nghị yêu cầu dừng khai thác bauxite hoặc ngừng khai thác thì phải tiến hành hợp pháp (thông qua Quốc hội), việc này trang mạng Bauxite Việt Nam kiểm tra danh sách ký kiến nghị chung mạng khó khăn, làm được ngay thôi, nhưng đi vào quan trọng không nằm ở chỗ đó.

Đi vào quan trọng ba điểm sau. Một, qua báo Tuổi Trẻ cách đây 2 năm, và qua những bài viết chung của các bạn anh, tôi nghĩ đến việc bắt Lê Công Địch là một người trẻ tuổi hiền hậu và học giỏi (hoàn toàn khác với hình ảnh những kẻ mang tiền đi du học song lại tỏ ra những hình ảnh làm xấu mặt cả trong đời sống lẫn trên mạng). Hai, cũng qua báo Tuổi Trẻ, ta được thấy lúc Lê Công Địch bắt đi, đó là hình ảnh một người đàn ông hoàng, đi một chiếc xe đẹp (hoàn toàn khác với bạn tham nhũng dù tôi phạm đã từng con số triệu đô được học xong còn vài ba chục nghìn, song vẫn là một kẻ đề tiền trả tiền của bạn người không được một ai rõ lòng mình thế nào). Ba, lý do bắt giữ khá cơ giản, chỉ thấy nói liên quan đến hoạt động “chống phá Nhà nước xã hội chủ nghĩa” Việt Nam, nhưng bắt có những bằng chứng và trả tiền thu của ai khác không.

Nói tôi ba điểm như vậy rồi cũng đã đủ để bạn đọc xa gần hiểu quan điểm của bài viết này. Nhưng ba điểm đó, ta nên chung kết ra một lý lẽ, thế nào cũng cần thiết.

Một người trẻ tuổi như Lê Công Địch có bao nhiêu sức vóc để “chống phá” như? Mà lại chống phá cái Nhà nước tuy tôi muốn – muốn các vị pháp luật dân “trí tuệ của thời đại”, muốn các vị pháp luật dân vẫn nói đi nói lại hàng ngày như là “sức mạnh toàn dân”, và lại muốn vì được “toàn dân nhất trí ủng hộ”. Thế thì một cá nhân mũm mĩm như Lê Công Địch có âm mưu gì đáng sợ như? Nhưng nghĩ kỹ, hóa ra Lê Công Địch có chỗ đáng sợ thật. Và là đáng gờm nhất nên mới phải chịu trách nhiệm bắt bớ chàng trí thức trẻ trung đó. Chắc là Lê Công Địch đã sức thách thức cái trí tuệ kia, cái sức mạnh toàn dân kia và cái khối lượng học to lớn kia. Nhưng thách thức và pháp luật dân gì?

Thách thức một sự so sánh – nó là cái cân tiểu ly của tinh thần luật pháp để đo lường đời chiểu và những nhà luật pháp và hành pháp đi tù vì tham nhũng, với những đồng nghiệp sĩ đáng đản mà quanh co dè dặt và sợ hãi thoát thân là vì được những ai cùng học cùng thầy cùng chung đường đi sau, vậy thôi.

Thách thức nhỏ nhất bị u đả về thời gian – sự trở trung của Lê Công Đỉnh là một tuyên bố khiêm nhường : chúng tôi không già cả đi trong “ cớ cớ u ”, chúng tôi có tuổi trẻ, và chúng tôi có tất cả trở về một. Có chốc năm tù đầy đi nữa thì khi ra tù về n c trở về một Võ Th Sáu, một Lý T Tr ng, và chốc chốc còn trở về h n một Andrei Sakharov hoặc một Vaclav Havel cùng biết bao nhiêu nhân vật trẻ có một thời trẻ trung. Một số so sánh như thế h n số có số c v y g i r t l n đ i v i b n tr , k c nh ng b n tr còn nhút nhát.

Và cuối cùng, thách thức nhỏ nhất sự già u c t – biết bao nhiêu là trí tuệ mà vì c gì đ n n i ph i c x theo l i m t m t m t còn nh th v i m t ng i d i tu i mình và trong các bài viết anh ta về n t ra tôn tr ng mình ? Dĩ nhiên, vì c b t gi ng i thì ch c ch n là ph i có cái lý c a bên hành pháp. Nh ng v n c là m t s bu n c i khi vô s t i ph m l i nh n nh n mãi r i m i tìm đ c cái c c n con đ truy t . Nh ng r i coi, b t thì đ , th l i khó. Vì sao ? C ng m nghĩ m t chút kh c bi t. i thì gi a th i bu i t pháp, l p pháp, hành pháp nh p nh ng, ng i ta mu n làm gì không đ c, tuy th , b t m t ng i khác chính ki n song ch a có hành vi nào ch ng t nguy h i đ n m t còn c a đ t n c, trong khi an ninh qu c gia đang th ng xuyên b đe đ a thì l i không có k sách gì đ i phó ngoài vì c khuyên nh ng i dân đ ng ra kh i xa, “ đành lòng v y c m lòng v y ”, và hùng h n trong đ c nh t m y l i phát ngôn d o nh bún. B t m t ng i l i đ cho t i anh ta l i đ ng vì c phê phán đ án bauxite, m t m c tiêu quang minh chính đ i đang đ c c ngàn v n con ng i ngày đêm quan tâm v i n i lo l ng không h nguôi – g n hai tháng sau khi ra đ i, trang m ng này đã có trên m t tri u r i l i t b n đ c – ph i chẳng i đây có ý đ gì n a ? Và b t m t ng i có h c trong khi b n vô h c đang th s c xâm chi m t ngoài vào trong và t trong ra ngoài.

B n đ c đ ng ch e câu cuối cùng v a r i t i nghĩa. Một bài ti u lu n dù nghiêm trang đ n đâu thì v n đòi cho mình cái quy n đ c gi n đ b ng nh ng l i l đ đ c gi còn bàn đi bàn l i nhi u l n. Bàn cho t i khi Lê Công Đỉnh đ c t do. Bàn cho t i khi Lý trí th ng, đ i trong n c thì hòa h p hòa gi i, và ra ngoài n c thì ng ng đ c cao đ u, ch ch ng l i ch quen “ giao thi p ” khúm núm v i nh ng k h ng hách ng i bang ?

Xin nh n g i l i chào b n Lê Công Đỉnh, ng i tôi ch a h g p.

Hà N i, ngày 15 tháng 6 năm 2009